

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16Csp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121207693
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Pecuchová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121207693.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Katarínou Pecuchovou, v právnej veci žalobkyne: I. J., nar. XX.X.XXXX, bytom E.. Q. XXXX/XX, P., zastúpenej: In Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 36 863 351 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. , so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 750,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 531,26 eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 531,26 eur od 29.1.2022 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 219,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 750,38 eur od 25.1.2022 do 28.1.2022 a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 219,12 eur od 29.1.2022 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 15. 12. 2021, sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 750,38 eur spolu s úrokom z omeškania a náhrady trov konania z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

2. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že ako spotrebiteľ (dlžník) uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.10.2013, z ktorej bol úver, na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 11Csr/1/2017 zo dňa 21.9.2017 (č. l. 14), vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, pričom s ohľadom na skutočnosť, že žalobkyňa zaplatila z vyplateného úveru 1.500 eur celkovo sumu 1.532,42 eur, nemal žalovaný ako veriteľ nárok na vrátenie žiadnej sumy istiny od žalobcu, nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov, teda nemal nárok na žiadne plnenie zo strany žalobkyne. Žalobkyňa ako spotrebiteľ (dlžník) uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.10.2013, z ktorej bol úver, na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 21Csr/1/2017 zo dňa 21.3.2019 (č. l. 7), vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, pričom s ohľadom na skutočnosť, že žalobkyňa zaplatila z vyplateného úveru 1.500 eur celkovo sumu 1.532,42 eur, nemal žalovaný ako veriteľ nárok na vrátenie žiadnej sumy istiny od žalobcu, nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov, teda nemal nárok na žiadne plnenie zo strany žalobkyne. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný nerešpektoval uvedené právoplatné rozhodnutia a pristúpil k uplatňovaniu si nezákonných nárokov od žalobkyne formou realizácie zrážok zo mzdy, konkrétne výzvou adresovanou zamestnávateľovi žalobkyne - spol. TERNO real estate, s.r.o. Žalobkyňa predložila výplatné pásky za obdobie mesiacov máj 2021 až august 2021, z ktorých vyplývali

neoprávnené zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného v sume 750,38 eur (t. j. mesiac máj 2021 v sume 172,87 eur, jún 2021 v sume 148,89 eur, júl 2021 v sume 198,87 eur, august 2021 v sume 229,75 eur). Až na základe intervencie zo strany žalobkyne došlo dňa 1.10.2021 k zaslaníu žiadosti o pozastavenie vykonávania zrážok žalovaným (č. I. 24). Po právnej stránke žalobkyňa žalobu odôvodnila ustanoveniami § 451, § 456 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže zo skutkového stavu vyplývalo, že žalobkyňa preplatila v minulosti žalovanému už samotnú istinu a žalovaný nemal nárok na úroky a poplatky, bolo zrejmé, že prijatím plnenia od zamestnávateľa žalobkyne formou zrealizovaných zrážok zo mzdy sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Súčasne žalovaný nesplnil svoj záväzok voči žalobkyňi, resp. nevrátil bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa sa súčasne domáhala úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 5 % ročne od 3.12.2021, t. j. odo dňa vypracovania návrhu súdu a to až do zaplatenia.

3. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 16Csp/5/2021-31 zo dňa 18. 1. 2022, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že v súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX mu boli poukázané nasledovné úhrady: dňa 10.6.2021 suma 63,68 eur, dňa 12.7.2021 suma 54,85 eur, dňa 11.8.2021 suma 73,26 eur, dňa 9.9.2021 suma 84,64 eur. V súvislosti s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX boli žalovanému poukázané nasledovné úhrady: dňa 10.6.2021 suma 58,71 eur, dňa 12.7.2021 suma 50,56 eur, dňa 11.8.2021 suma 67,54 eur, dňa 9.9.2021 suma 78,02 eur. Uvedené sumy žalovaný vyplatil žalobkyňi. Vo zvyšnej časti žalovaný sporoval nárok žalobkyne ako nedôvodný, nakoľko v súvislosti s označenými zmluvnými vzťahmi žiadne iné úhrady neprevzal. Žalovaný tiež popieral uplatňovanie úroku z omeškania, keďže dňa 3.12.2021 sa do omeškania nedostal. Tvrdil, že do omeškania je možné sa dostať až po márnom uplynutí lehoty na plnenie. V tomto prípade však žiadna lehota neuplynula.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 21Csr/1/2017, č. k. 11Csr/1/2017, výplatnými páskami žalobkyne za mesiace máj až august 2021, žiadosťami žalovaného zo dňa 1.10.2021 o pozastavenie zrážok zo mzdy žalobkyne adresovanými zamestnávateľovi žalobkyne, vyjadrením žalobkyne zo dňa 22.2.2022, vyjadrením žalovaného zo dňa 24.3.2022, výsluchom právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 2.5.2022 a 6.6.2022, dohodou o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo zmluvy XXXXXXXXXXXX, zo zmluvy XXXXXXXXXXXX, žiadosťami žalovaného adresovanými zamestnávateľovi žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, žiadosťami žalovaného o pozastavenie vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne, schválenie zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uznesením Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 168/06/16, súhlasom žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzavrela zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou všetkých úverových zmlúv bola Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, ktoré dohody boli doložené do súdneho spisu. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne aj napriek tomu, že Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 11Csr/1/2017-87 a č. k. 21Csr/1/2017 zrušil rozhodcovský rozsudok sp. RK-PC-41/16-EK a sp. zn. RK-PC-42/16-EK, kde po vykonanom dokazovaní konštatoval, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a ktoré úvery žalobkyňa preplatila. Poukázal na to, že aj napriek uvedeným rozhodnutiam žalovaný vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne, o čom predložila výplatné pásky za mesiace máj až august 2021. Výška neoprávnene vykonaných zrážok predstavovala žalovanú sumu 750,38 eur.

6. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu nesporoval časť nárokov uplatnených žalobkyňou a to z titulu zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a na účet žalobkyne vyplatil dňa 28.1.2022 sumu 531,26 eur (č. I. 37 - výpis z účtu žalovaného). Vo zvyšnej časti žalovaný nárok žalobkyne sporoval, a to konkrétne v časti istiny 219,12 eur ako i v časti úroku z omeškania.

7. Žalobkyňa sa vyjadrila k odporu žalovaného a v podaní zo dňa 22.2.2022 uviedla, že žalovaný pristúpil k plneniu až na základe podaného odporu, pričom doposiaľ uhradil sumu 531,26 eur. Týmto žalovaný preukázal dôvodnosť podaného návrhu. Žalobkyňa poukázala na to, že z výplatných páskou predložených vyplývalo, že žalovaný neoprávnene vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne. Z tohto dôvodu žalovaný postupoval v rozpore s povinnosťou odbornej starostlivosti. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že v konaní bol preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia a bola dobrá vôľa žalobkyne, že si

úrok z omeškania uplatňovala odo dňa podania návrhu a nie odo dňa realizácie nezákonnej zrážky zo mzdy. Naďalej si žalobkyňa uplatňovala nárok na sumu 219,12 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 750,38 eur od 3.12.2021 do 29.1.2022 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 219,12 eur od 30.1.2022 do zaplatenia.

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.3.2022 uviedol, že z titulu zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX žalobkyňa vrátil sumu 531,26 eur. Vo vzťahu k zvyšnej časti žalovanej istiny mala žalobkyňa nielen povinnosť tvrdenia, ale i dôkaznú povinnosť. S ohľadom na vyššie uvedené zmluvné vzťahy prijal žalovaný sumu 531,26 eur a iné nároky z uvedených zmluvných vzťahov od žalobkyne neprijal. Žalobkyňa pritom nešpecifikovala, že všetky ňou tvrdené platby sa týkali vyššie uvedených úverových zmlúv a nepredložila dôkazy o oprávnenosti jej tvrdení vo vzťahu k časti istiny 219,12 eur. Žalovaný sporoval v celom rozsahu nárok na úroky z omeškania.

9. Na pojednávaní konanom dňa 2.5.2022 sa vyjadril právny zástupca žalobkyne. Tvrdil, že žalobkyňa v konaní nestotožňovala žalovanú istinu výslovne len s úverovými zmluvami č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX. Poukázal na to, že žalovaný účelovo neposkytuje súdu všetky relevantné informácie, pričom ak sa zvyšná časť žalovanej sumy týkala iného úverového zmluvného vzťahu, bolo povinnosťou žalovaného predložiť listiny týkajúce sa zvyšnej časti žalovanej sumy. Žalobkyne neboli zo strany zamestnávateľa predložené iné listinné dôkazy, ako tie, ktoré sa nachádzali v súdnom spise, pričom ani na pojednávaní inými listinnými dôkazmi nedisponovala. Záverom uviedla, že rozsudky Okresného súdu Trnava o zrušení rozhodcovských rozsudkov boli doložené do súdneho spisu, nakoľko právny zástupca žalobkyne v týchto konaniach zastupoval, pričom nebolo vylúčené, že existujú takéto rozsudky i v iných veciach.

10. Žalobkyňa následne dňa 9.5.2022 doplnila listinnými dôkazmi svoje skutkové tvrdenia ohľadom zvyšnej časti žalovanej sumy 219,12 eur, predovšetkým dohodu o zrážkach zo mzdy z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, k nej prislúchajúcu žiadosť žalovaného adresovanú zamestnávateľovi žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy ako i žiadosť žalovaného o pozastavenie zrážok zo mzdy k zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Súd výzvou zo dňa 11.5.2022 vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k listinným dôkazom predloženým žalobkyňou, ktorými doplnila svoje skutkové tvrdenia vo vzťahu k zvyšnej časti žalovanej istiny a súčasne, aby vyslovil svoj súhlas so späťvzatím časti žaloby. Výzvu prevzal právny zástupca žalovaného dňa 22.5.2022. Na výzvu nereagoval. Súd urgoval právneho zástupcu žalovaného o vyjadrenie opätovne výzvou zo dňa 26.5.2022, na ktorú odpovedal, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby. K listinným dôkazom predloženým žalobkyňou sa nevyjadril s tým, že mu neboli doručené. Súd však kontrolou súdneho registra zistil, že tieto listinné dôkazy boli právnomu zástupcovi žalovaného doručené. Aj napriek tomu právneho zástupcu žalovaného dňa 30.5.2022 vyzval, aby sa do termínu pojednávania vyjadril k opodstatnenosti nároku žalobkyne v sume 219,12 eur a vyjadril sa ku zrážkam vykonávaným zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Výzvu prevzal dňa 2.6.2022, k nej sa nevyjadril.

11. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 456 citovaného právneho predpisu, predmet bezodôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

13. Podľa § 458 ods. 1 citovaného právneho predpisu, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezodôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu dôvodný. Žalobkyňa sa svojho nároku na zaplatenie sumy 750,38 eur domáhala z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaný bez právneho dôvodu vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne v mesiacoch máj až august 2021, ktoré tvrdenie žalobkyňa podložila výplatnými páskami za dané obdobie, ako i dohodami o zrážkach zo mzdy a následne žiadosťou žalovaného adresovanou zamestnávateľovi žalobkyne o pozastavenie vykonávania zrážok. Žalobkyňa podala žalobu na súd 15.12.2021. Žalovaný žalobkyni vyplatil časť žalovanej sumy a to v rozsahu 531,26 eur dňa 28.1.2021, t. j. po podaní žaloby. Nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne, že z titulu dohody o zrážkach zo mzdy k úverovým zmluvám č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX vykonával v mesiacoch máj až august 2021 zrážky zo mzdy žalobkyne neoprávnene. Vzhľadom k tomu jej vydal peňažné plnenie, ktoré bolo zrazené zo mzdy žalobkyne bez právneho dôvodu. Z tohto dôvodu žalobkyňa zobrala časť podanej žaloby späť a to v časti istiny 531,26 eur, ako i v časti príslušenstva. Súd výrokom I. rozsudku konanie v časti o zaplatenie istiny 531,26 eur zastavil. Súd zastavil konanie aj v časti príslušenstva, t. j. v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 531,26 eur od 29.1.2022 do zaplatenia, keďže žalovaný vrátil sumu 531,26 eur dňa 28.1.2022, teda odo dňa nasledujúceho po úhrade sumy 531,26 eur nemala žalobkyňa nárok na úhradu úrokov z omeškania.

18. V konaní zostal sporný nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 219,12 eur ako i nárok na úrok z omeškania z uvedenej sumy. Žalobkyňa doplnila svoje skutkové tvrdenia ohľadom zvyšnej časti žalovanej sumy 219,12 eur, ktorá bola nedôvodne zrážaná z jej mzdy. Na preukázanie tohto tvrdenia súdu predložila Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2013 (č. l. 68) ako i žiadosť adresovanú zamestnávateľovi žalobkyne dňa 24.5.2021 o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, keďže žalobkyňa nemala plniť svoj záväzok voči žalovanému riadne a včas. Žalobkyňa taktiež predložila žiadosť žalovaného zo dňa 1.10.2021 adresovanú zamestnávateľovi žalobkyne o pozastavenie zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Z uvedených listinných dôkazov bolo zrejmé, že žalovaný v období od mája 2021, kedy žiadal zamestnávateľa žalobkyne o zrážky zo mzdy, vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne z titulu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Pričom k pozastaveniu vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne došlo na základe žiadosti žalovaného zo dňa 1.10.2021. Z uvedených skutkových tvrdení žalobkyne ako i listinných dôkazov ňou predložených vyplývala opodstatnenosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 219,12 eur, keďže bolo zrejmé, že žalovaný vykonával zrážky zo mzdy z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a k nej prislúchajúcej Dohody o zrážkach zo mzdy. Navyše súd s poukazom na ustanovenie § 151 CSP uvádza, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. S poukazom na ustanovenie § 151 ods. 2 CSP musí popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Pritom popretie skutkových tvrdení musí byť výslovné a strana musí predložiť vlastné skutkové tvrdenia, inak je popretie skutkových tvrdení neúčinné. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie uzatvára, že žalovaný spočiatku poprel skutkové tvrdenia žalobkyne vo vzťahu k časti žalovanej sumy 219,12 eur, avšak žalobkyňa následne doplnila skutkové tvrdenia a listinné dôkazy na preukázanie opodstatnenosti aj tejto časti žalovanej sumy, ku ktorým dôkazom sa však žalovaný nielen že nevyjadril, ale ich ani účinne nepoprel, neuviedol žiadne skutočnosti na svoju obranu a to i napriek tomu, že bol súdom niekoľkokrát vyzvaný na vyjadrenie. Následkom neúčinného popretia skutkových tvrdení žalobkyne je tak nespornosť jej žalovaného nároku. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 219,12 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia z nedôvodne vykonávaných zrážok zo mzdy žalobkyne z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 563 citovaného právneho predpisu, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

21. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplataenia i úroku z omeškania zo sumy 750,38 eur odo dňa 3.12.2021, t. j. odo dňa vypracovania návrhu. Žalovaný sporoval nárok na zaplataenie úroku z omeškania. S ohľadom na spornosť nároku na zaplataenie úroku z omeškania súd uvádza, že časom plnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bol získaný, požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať, o splnenie. Vo všeobecnosti platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie konania. V takom prípade sa dlh stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi. Vo vzťahu k hlavnému záväzku je úrokový záväzok vedľajší, akcesorický. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania začína prvého dňa omeškania a nemôže trvať dlhšie, než trvá hlavný záväzok. Vzhľadom k tomu, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v občianskom zákonníku určená doba splnenia, je treba vychádzať z toho, že ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať je povinný plniť prvý deň po tom, čo bol veriteľom o plnenie požiadaný. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka skôr, je treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobný návrh. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení žalobného návrhu žalovanému (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo/5/2014).

22. S ohľadom na vyššie uvedené, keďže z obsahu spisu nevyplývalo a žalobkyňa ani netvrdila, že by žalovaného požiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia výzvou pred doručením žaloby súdu, dospel súd k záveru o nedôvodnosti uplatňovania úroku z omeškania zo žalovanej sumy 750,38 eur odo dňa spísania návrhu na súd, t. j. odo dňa 3.12.2021. V uvedený deň sa totiž žalovaný nedostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia. Žalovaný sa vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania dňa nasledujúceho po doručení žaloby, t. j. dňa 25.1.2022 (č. l. 32). Súd preto žalobkyni priznal úrok z omeškania zo sumy 750,38 eur odo dňa 25.1.2022 do 28.1.2022, keďže v tento deň došlo zo strany žalovaného k čiastočnej úhrade žalovanej sumy, konkrétne v rozsahu 531,26 eur. Následne súd priznal žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 219,12 eur odo dňa 29.1.2022 do zaplataenia, keďže vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne aj do tejto časti istiny. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti žalovaných úrokov z omeškania, súd žalobu zamietol.

23. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 25. 01. 2022 a k 29.1.2022 je 0,00 % (hlavné refinančné operácie). Z tohto dôvodu súd priznal zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne.

25. Súd prvej inštancie záverom uzatvára, že žaloba žalobkyne bola podaná dôvodne, keďže žalovaný plnil časť nároku uplatneného žalobkyňou v sume 531,26 eur po podaní žaloby, v ktorej časti žalobkyňa zobrala žalobu späť a súd konanie zastavil i v časti príslušného úroku z omeškania, a vo zvyšnej časti, v sume 219,12 eur, žalovaný tvrdenia žalobkyne síce poprel, avšak neúčinne, v dôsledku čoho súd považoval skutkové tvrdenia žalobkyne za nesporné. Navyiac mal súd opodstatnenosť nároku v uvedenej časti žalovanej sumy preukázanú predloženými listinnými dôkazmi zo strany žalobkyne. Súd súčasne priznal žalobkyni časť úrokov z omeškania a to tak, ako je uvedené v bode 21. tohto rozsudku, nad ktorý rozsah súd žalobu zamietol.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobkyni, ktorá bola v konaní plne úspešná, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.